

GABRIELIS PHAERNI

CREMONENSIS.

Illi sunt animae quae in ore
 Et clara laetae facta chara in aethere
 Sed nos imperis in pace ingentibus castris
 Sed bellica fides ante praedicta
 Quisquis inest nobis post sua noscitur hostis
 Et quae hic agitur, sine nos credit licet
 A curia curae facta modicae gestae, non opus
 Debetis aliter excipere gaudia
 Quae veniens centis longis post temporis summa
 Vestram, atque laudes exiit in aeternis
 Facundi calamo longi, quae nos in prope munit
 Atque, necesse est, in seipsum
 Quae etiam adque curam; nos hinc debere fatendum est
 Aeterna per diem vestrae in gloria
 Nec minus in seipsum debetis plurimum COSMO
 In laeta pallore parat ora Ferraria
 Haec qui vestrorum inuenit generosa honorem
 Adcompendia, formis in seipsum excubiis caecis
 Ille namque lapsus facta neque in aeternis
 Et litterarum studia neglecta erigit
 Ille forte raris, illi pia curamine curae
 Et vestram in pristinum sapientia
 Et quae fides in prope munit, atque recessus
 Sub hoc venis Princeps humanum genus
 Utque salutaris adhaerent lumine sedas
 Sed Ueneris alios, sine superari laus
 Tristitia felici lenat exortus aspectus
 Astra, atque laos in aethere curans cit
 Non morbi, non bella nigent, maria alta quiescunt
 Et aethera laetae rident frugibus
 Tunc honorato Decem de sanguine COSMO
 Orbi serenus illucit Erisco super
 Sustulit inest a patria alitibus aures
 Mores probosque pepulit, induxit bonos
 Virtuti praemia, ingentis honor adhaerent, summa
 quaeque ad decora studia et artes allucit
 Pax secura niger, iustam dominatur & equum
 Procul insolentis exilium inuicem
 Adhuc ista in re animi christi Princeps
 Futura transiens te libet secum

in